

Den mest fullständiga Uppenbarelsen

[Sadananda brev till Y. 15.3.54 och 22.5.54]

Fotnoter och © Kid Samuelsson 2007

Kära Y. [...]

Ni har rätt, de som går andra vägar än premas väg, dvs. utan förväntan om att få någonting i gengäld för sina andliga ansträngningar, är mycket värre än ateister, eftersom det är mindre farligt att betrakta Gud som om Han överhuvudtaget inte fanns, än att stå i någon affärsförbindelse med Honom. (?¹).

Vi är själviska nog men behöver inte degradera Honom till att bli ett objekt för vår själviska förhoppning om frid, ro eller lycka. En sak är dock säker, det finns endast ett *fåtal* människor, som är i stånd att komma till en hög nivå av ren prema, fri från själviskhet, och om de är det, så är det *inte* resultatet av Självetts [atmans] uppvaknande, utan en följd av att de blivit berörda av Hans Nåde-energi, vilken ensam kan ge någon möjligheten att älska Honom.

Det finns inte *någon* anledning till strid med dem som har förverkligat kärleken till andra former av Gudomen än Shri Krishna och tjänsten för Radha och Mahaprabhu. Frågan är: *Var* är förverkligandet mest fullständigt, mest oinskränkt och uttömmande och *var* är det mindre fullständigt. Fastän, *subjektivt* sett, varje bhakta tycker att *hans* förverkligande är fullständigt, så *finns* det, *objektivt* sett, från Guds synpunkt, en gradering och skillnad.

Om vi försöker se hela problemet från Hans synpunkt så finner vi att *alla* de livets frågor vi tvingas ställas inför, från de lägsta till de högsta, *inte* besvaras *ordentligt* i alla de olika kulterna. Vi ska inte vara tillfredsställda med mindre än den mest fullständiga Uppenbarelsen, den mest fullständiga formen av Gudomen och lösningen på alla problem.

Den största ödmjukhet ryms i bhaktans hjärta, i hans förverkligande av tjänsten för Radha, därför att han aldrig verkligen kommer till en punkt av mättnad, men där finns också full medvetenhet om det faktum, att förverkligandet av Hennes seva överträffar förverkligandet av kärleken till alla andra former av Gud i alla andra kulturer.

Tänk Er en stor vetenskapsman. Han vet att han är långt ifrån att bemästra livets mysterier, och därför har de verkligt stora vetenskapsmännen alltid varit mycket ödmjuka. Det innebär inte, att han tror att han inte vet mer än en [obildad] bonde, som tror att solen går upp i öst och jorden står still, fastän – för en [obildad] bonde – detta *är* det högsta förverkligandet och allting annat är nonsens. Jorden roterar – meningslöst prat för honom – men i förhållande till solen, från solens synpunkt? Men Ni behöver inte bekymra Er om teologi och filosofi. Vad Ni känner att Ni måste veta, kommer Vamandas att berätta för Er.

---

¹ HAN reagerar inte på någonting annat än prema men vi kan isolera oss ännu mer från Hans sanna Nåd genom att försöka exploatera Honom.

Caitanyadeva *dansar*. Varför? Dans, extatisk dans är *en* av effekterna av extrem glädje, som spontant bryter ner alla överväganden och medvetandet om yttervärlden, ja, t.o.m. medvetandet om Hans Eget Själv. [...] Ni behöver inte uttrycka så mycket ödmjukhet. Vi alla är ingenting, stående vid stranden av den Ocean av rasa som Han Själv är. Varken Ni eller jag eller någons mentala, fysiska eller emotionella karaktär förändras någonsin och inte heller hjälper någon sublimering. På det första steget måste vi akta oss för alla former av sentimentalitet, mentala spekulationer, känslor, och strängt hålla isär den centrifugala Mayas värld och det centripetala Vrindavanas värld. *Senare*, med vederbörliga framsteg, blir Cit-energin, vars essentiella form är Shri Radha Själv, så rikligt ingjuten i atman, att inte bara atman utan hela vår kropp och vårt sinne, alla känslor och mentala funktioner blir fullständigt fyllda av den – precis som en järnplatta i elden, om den får vara där en stund. Plattans form *förändras* däremot *inte* i det nuvarande livet. Var vänlig be Vamandas berätta för Er om Vritra asura – ett mystisk förkroppsligande av demonisk natur, som är en stor Krishna-bhakta – och hans långa strid med Indra, en gudomlig personlighet – dock inte evig – utan en gudomlig personlighet i svarga eller himlen – vilken är deva, men inte bhakta.

Så som vi är, måste vi tjäna och komma till Honom – *Radha vet vad vi är* och vi behöver inte bekymra oss så mycket för våra brister, utan snarare för att vi inte har en tillräckligt brinnande önskan att älska Henne. Förbättring av en själv är varken ett motiv eller ett tecken på framsteg. Allt vi gör, strävar efter, i våra djuriskt sinnliga liv eller i högsta meditation, styrs av *motiv*, det finns ett motiv som lurar någonstans. Även de högsta religiösa motiv, som vi är benägna att beundra så mycket, är från Krishnas synpunkt alla Gud-lösa, irreligiösa. Precis som Han är utan ändamål, utan motiv, är också Hans Energi, är också Radha, är också verklig *Kärlek* detta. Och enbart denna motivlösa *Kärlek*, utan något [eget] syfte, är ensam i stånd att skänka all nödvändig Kunskap och Visdom.

Det är ett misstag att tro, att vi behöver ett nytt system, en ny filosofi, en ny teologi. Vi behöver bara *modet* att sätta vår tillit till den motivlösa *Kärlek* som gömmer sig bakom – naturligtvis – en fullständigt okänd filosofi etc. – okänd i Väst *likaväl* som i Öst.

Med undantag av dem som redan *lever* djupt i den Gudomliga Leken, som verkligen finner ny och åter ny näring² i att se de gamla heliga orterna – så är en vistelse i Indien meningslös. Hade Indiens folk av idag förtjänat närvaron av bhaktas, hade de fått detta. De *ideala* bhaktas och deras kirtan finns inte längre. Kanske – om Väst förtjänar det – kan det ta sin tillflykt till *Henne*, och sedan, efter 100 år, kan ättlingarna av denna indiska jord av er därborta få tillbaka vad de förrått i sin jakt efter de materialistiska illusionerna i det nuvarande Väst.

Ja, den här världen är inte vårt hem – och ändå kan den bli *transparent*, om allting verkligen sätts i samband med Henne och Hennes *Kärlek* för Hans skull. [...]

---

² Näring för sin *prema*, inte för sin *sentimentalitet*.

Caitanyadevas dans är inte förvånande, om vi kommer ihåg, att i Hans rike *är* varje steg dans. I Hans rike finns inte något ”varför”. Den är ett uttryck – ett av uttrycken – för *glädje*. Ja, alla världar tjänar Honom – men de vet inte om det. Men det finns grader av *tjänande*. Mörker tjänar också ljuset. Hur skulle man annars kunna förstå ljusets kraft? Energin, som förleder oss och håller oss borta från Honom, även den är Hans energi, men den har ingen plats där Han Själ, från Hans Egen synpunkt, är inbegripen. Den tjänar Honom på ett negativt sätt, så att säga. Det är därför Hennes bhaktas hyser föga aktning för alla de oräkneliga universa med deras processer av skapelse, utveckling och upplösning, och deras oräkneliga skapare. Den förledande energin har ingen direkt tillgång till Honom, den står på långt avstånd från Honom.

Det finns ingen anledning att se ned på eller tycka synd om andra, som följer andra kulturer etc. Från *subjektiv* synpunkt ska alla känna och förverkliga sin egen form av att nalkas och tjäna Honom som den högsta, precis som inom Krishnakulten, de som tjänar i de fem olika rasas betraktar sin egen personliga rasa som mest bidragande till Hennes och Hans glädje, men från *objektiv* synpunkt, dvs. från *Hans*, Krishnas Egen synpunkt, finns det en vid och djup *gradskillnad* och det är ingalunda så, att alla former av dyrkan leder till samma mål.

Kristendomen; vi har ingen anledning att tvivla på, att den egentlige och verkliga Kristus – inte det som nu ges ut för att vara ”Kristus” – *är vägen till Gud Fadern*. I förhållande till Honom är vi som barn, men denna fader-barn-relation är endast en av de möjliga former av relation som själen kan ha till Honom, och den medför den stora faran, att betrakta Honom som den Gudomlige orderleverantören eller varuhusdirektören, som vi kan vända oss till för att råda bot på och täcka våra moraliska, intellektuella, fysiska eller andliga brister och behov.

Kristus har inte givit svar på de mest brännande frågorna om vår själ och vår relation till Gud, eftersom detta troligtvis inte krävdes eller var avsikten med denna form av Gudomlig nedstigning. Kristna mystiker har försökt uttrycka högre individuella former av sitt eget förverkligande med kristendomens vokabulär – men egentlig och verklig Uppenbarelse uttrycker sig i *Ord* och *Idéer* och dessa visar sig vara alltför torftiga och livlösa hos dessa mystiker. Om de hade kommit i kontakt med Hinduiska Shastrams och inte sen klassisk filosofi, kanske de hade funnit mer uppmuntran och ett större spelrum.

Slös inte bort Er tid och energi på att diskutera problem. *Ni* önskar glädjen i Kärleken till Dem och att tjäna (seva) på Deras villkor, andra vill tjäna Gud för sin egen skull, för att uppnå egen frid och sällhet. Bry Er inte om dem och för in glädjen av den motivlösa Kärleken till Gud, vilken är all Skönhet, i varje sfär av Ert hem och Er familj såsom Hans eller Hennes tempel. Just för att *Ni* erfor en sådan gynnsam, plötslig upphöjelse måste *Ni* vara desto mer hänsynsfull mot Er familj, som inte kan begripa vad som händer inom Er. *Ni* kan få dem över till er sida och vinna deras respekt, om *Ni* kan visa att Ert förverkligande gör Er till en bättre hustru och moder än *Ni* var tidigare.

Alltid Er, Sadananda